

(6) [כתיב: יזכר].
 (7) [כתיב: יזכר].
 (8) [כתיב: יזכר].
 (9) [כתיב: יזכר].
 (10) [כתיב: יזכר].
 (11) [כתיב: יזכר].
 (12) [כתיב: יזכר].
 (13) [כתיב: יזכר].
 (14) [כתיב: יזכר].
 (15) [כתיב: יזכר].
 (16) [כתיב: יזכר].
 (17) [כתיב: יזכר].
 (18) [כתיב: יזכר].
 (19) [כתיב: יזכר].
 (20) [כתיב: יזכר].
 (21) [כתיב: יזכר].
 (22) [כתיב: יזכר].
 (23) [כתיב: יזכר].
 (24) [כתיב: יזכר].
 (25) [כתיב: יזכר].
 (26) [כתיב: יזכר].
 (27) [כתיב: יזכר].
 (28) [כתיב: יזכר].
 (29) [כתיב: יזכר].
 (30) [כתיב: יזכר].
 (31) [כתיב: יזכר].
 (32) [כתיב: יזכר].
 (33) [כתיב: יזכר].
 (34) [כתיב: יזכר].
 (35) [כתיב: יזכר].
 (36) [כתיב: יזכר].
 (37) [כתיב: יזכר].
 (38) [כתיב: יזכר].
 (39) [כתיב: יזכר].
 (40) [כתיב: יזכר].
 (41) [כתיב: יזכר].
 (42) [כתיב: יזכר].
 (43) [כתיב: יזכר].
 (44) [כתיב: יזכר].
 (45) [כתיב: יזכר].
 (46) [כתיב: יזכר].
 (47) [כתיב: יזכר].
 (48) [כתיב: יזכר].
 (49) [כתיב: יזכר].
 (50) [כתיב: יזכר].

סימפון בעבדים ליכא. לבעל את המקח: הא קא חוי להו. וסבר וקיבל: **נמצא גגב כו'**. אינו צטל צכך דהא קי"ל המוכר עמד לחזירו ונמצא גגב או קוביוסטום הגיעו וזכריהם היא [בבב"ב בהמוכר פירות] (דף 35:). **קוביוסטום**. גוגב נפשות: הגיעו. הרי הוא שלו דכסא עבד גגב הוא: **לפטים מוזיין**. דהא לא שכיח ולא קבלו עליו: או מוכר **למלכות**. שנתחייב מיתה למלך: **קלא איה להו**. וסבר וקבל: **קיבל מסר והלך**. סימן הוא: **קיבל**. עליו את המומים משום סימפון ליכא משום דעולא איכא: **מסר**. האב לשלוחי הבעל או שהלכו ששוחי האב עמ שלוחי הבעל ועודה נדבק משום סימפון איכא: משום שמה שקשה ליכא דליתנהו לאחיה ולאחותיה גבה: **הרקבא**. שלשה קבין: **דדיני**. וזבני: **דשויה שליח**. לקבל קדושה ולא נמלך בה צמחה וצמחה דרבי ינאי נמי אי שוו שליח לא הו קדושין אלא בתקבא דדיני: **כל כסף האמור צבורה כסף זורי**. אם פירש שקלים היו שקל זורי ואם קסא היו מטבע הפחותה שצבור: **ושל דברייה כסף מדינה**. לקמן מפרש לה כסף מדינה שמינית שבכסף זורי אם שלע הוא שמינית שסלע זורי ואם דינר הוא שמינית שדינר זורי. הלכך פרוטה לא מצינא למימר לפי שהיא של נחשת וצבורי מטבע של נחשת ליכא וצדוקין כסף כתיב דהא קדושה קדושה גמרי וכוון דאפיקמי מפרוטה אלמא מידי דחשיבות צבי אוקמוה אדינר כדלקמן: **ה"ג גופא אמר רב יהודה כו' וכללא הוא**. שכסף שכתוב צמחה דוקא כסף כתיב או שזיו ונ"מ דהוי כסף זורי ולא פרוטות: והרי

עד שתכנס לחופה משום דעו"א. מדנקט עד שתכנס לחופה משמע דהיינו כמשה אחרונה דפ' אע"פ (במכות דף טו.) שאינה אוכלת צמחה זמן עד שתכנס לחופה ומימה דפ' אע"פ (שם) פליגי אמוראי צמחה דאשה שאינה אוכלת צמחה עד שיגיע זמן אי משום דעולא או משום סימפון אפ"ה צמחה אחרונה מודו כולהו דטעמא משום סימפון כדאיתא התם דקאמר (התם) (בבב"ב) [ובבב"ב] משום סימפון והכא קאמר משום דעולא דהיינו משום שמה ימוגו וי"ל עד שתכנס לחופה לאו דוקא אלא עד שיגיע זמן וכמשה ראשונה ופ"ה צמחה זמן רגילין לעשות חופה נקט חופה והר"ר משה מנרצונה מפרש עד שתכנס לחופה הוי דוקא דקסבר אי לאו דגורו מעיקרא משום דעולא משום סימפון לא הוי מתחילין לגזור ולאסור עד שתכנס לחופה שהרי מומין לא שכיחי ורוב נשים אינן צמח מוס אלא מאחר שהתמילו לגזור משום דעולא שגורו צמחה עד הגעת זמן משום שמה ימוגו האריכו הגזירה משם ואיך עד החופה משום סימפון הואיל וכבר הוצרכו לגזור עד הגעת זמן משום דעולא: ולכך מלה העטם דעולא שהוא עיקר הדבר וגם יש ספרים דגרסי (6) התם עד שתכנס לחופה משום דעולא ומשום סימפון ולפ"ה ינאי: **וקתא קשה דאמר צמחין איכא צמחה קבל מסר והלך צמחין והלך למ"ד משום דעולא ליכא ומשום סימפון איכא ולפ"ה הר"ר משה ק' מאי קאמר הא כולהו אית (7) להו דעולא והיא דסימפון כפ"ה וי"ל דמאי**

בכסף כ"ש אומרים דינר וכו': מאי טעמיהו על דב"ש אמר רבי יורא שכן אשה מקפדת על עצמה ולא מתקדשת בפחות מדינר אמר ליה אביי ואלא מעתה כגון בנתיב דר' ינאי דקפדן אנפשייהו ולא מקדשי בפחות מתקבא דדינרי הכי נמי דאי פשטה ידה וקבלה חד פשטה ידה וקבלה לא קאמינא כי קאמינא דקדשה בליליא אי נמי דשויה שליח רב יוסף אמר רב אסי דאמר רב יהודה אמר רב אסי יכל כסף האמור בתורה כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה: **גופא אמר רב יהודה אמר רב אסי כל כסף האמור בתורה כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה: וכללא הוא** והרי

עין משפט
נר מצוה
 צו א ב מ"י פט"ו
 מלכות מדינה הל'
 י (ג) סגן לאין קע
 טו"ש ח"מ י"ן ל"ג
 סע"ף י'
 צו ג מ"י פ"ה הלכות
 טו"ט וטען הלכה א'
 ב סגן עשין לה (טו"ש)
 ח"מ פ"ה פ"ה סע"א א':

מוסף תוספות

אפ"ה בפלוגתא דעולא ורב שמואל ברי יהודה דהתם (במכות נ"ג) בן בג בן רבי משום סימפון וכן בתרא סבר משום דעולא. תוס' הרא"ש. ג. וכן בג סבר אפ"ה נכנסה לחופה אינה אוכלת משום סימפון וכן בתרא סבר דסימפון לא היישבן הגהגת זמן ואיך. שם. ג. אע"פ דאיכא ק"ו. תוס' ט"ו. ד. והיינו דקאמר אי משום דעולא שהחמירו עד הגעת זמן אי משום סימפון שהחמירו להגעת זמן ואיך עד החופה. שם. ה. שם ובתוס' הרא"ש כתוב ב"א. דהא כ"ע חיישינן לסימפון. (וליתא שם כולהו אית להו דעולא וע"י מהרש"א וב"ח). ו. ועוד דהיינו ספרי בקנטרס הריבם הכי איתנהו ואין נראה שיהו רוב העברים גובי נפשות. תוס' כתובות נח. ו. ולפי שדרך משחק כקוביא לגנוב מטון בני אדם בהטעאה ובחבולה כפניהם ואינם מרגישים קורוהו קוביוסטוס. ירמב"א. ח. לפי שמפסיד הרבה ממון בשחק ובמחוייב בהפסד. תוס' בבורות (ה). ד"ה קוביוסטוס. ט. ויכין דלא יצא הקול מילתא דלא שכיחא ולא חיישינן להכי. תוס' כ"ב ע"ב: **י. אבל הוכח איתנהו בתרובא ומאי פריך דלא רובא ומאי חייבירו דלמא המוציא משום דרובא עליו הראיה. תוס' כתובות נח. ד"ה הנה עפ"י ג"י מהרש"ל. ל. ואמשה אחרונה קאי דקתי התם ראשונה. תוס' ט"ו. ו. ויכין דרוב נשים רגילות להקפיד על דינר הוי כאילו פירשה שלא להקפיד בפחות מדינה. תוס' הרא"ש. נ. דאם יתא דלא ניחא לה עלה רביא לגלויי שהיא מקפדת על עצמה יותר משאר הנשים וכן בפשטה ידה וקבלה קדושין בליליא ידעה שהוא לא יתן לה אלא קדושיו שאר הנשים ומינן ניחא לה. רמב"ן. ט. אלא חזרו ואומר דברי רב אסי כדו לפרשם והדר חו פריך לימא רב אסי דאמר בב"ש. תוס' הרא"ש.**

דינר והיינו משקלו וכו. וכן קורין בקושטעני"א להב דינר, והוא שים ומתה למשקל הנהול (בבב"ב דף 35:). הכי דכתיב שקל הוי סלע זורי, דהוא ארבעה דינרי והכא דלא כתיב שקל אלא כסף הוי דינר זורי וצבורות (בבב"ב דף 35:). כסף מדינה. שמינית של סלע זורי. שם ט"ש.

ג'יון הש"ס

הר"ם ד"ה הנהו קלא אית להו פ"ה הקונטרס וכו' יקבל. עיין גיטין דף פו ע"ה מ"ה עלול מלכא:

הגהות הב"י

(6) תוס' ד"ה על ד"ה ט' ספרים דגרסי תבא עד שתכנס: (7) ב"ב ד"ה מצי קאמר הא כולהו אית ליה דעולא. ג"כ פ"ה ט"ז ד"ה ליה כולהו טעמי דעולא ודימפון: (8) ד"ה שכן וכו' ודימפון קאמר אלא מעתה נתיב דרבי ינאי וכו' דפחות מתקבא:

מוסף רש"י

נמצא גגב. שהיא גגב קודם לכן. גוגב ממוין, או קוביוסטום. גוגב נפשות. הגיעו. לנזק ואין כאלו מקח עשות ויבטיח צ"ב (בב"ב) ואין המקח צטל. בחבורות. ל. לטעמי מוזיין. אין דרכו צכך ושוה. הורג נפשות וסופו ליהרג. וז"ב שם. נכתב לבלבות. ליהרג. שם. הטא למלכות עד שזה לגזור עליו שהיהנורו כל מנלא (במכות נח.) קלא אית להו. וסבר וקיבל ושוה. קיבל מסר והלך. קבל עליו בעל את המומין. משום דעולא ליכא למתא, לשמה שקשה לאחיה איכא למתא, מפר האב לשלוחי הבעל או שהלכו ששוחי האב עמ שלוחי הבעל וכו' וינאי דקפדן אדינר כדלקמן: **ה"ג גופא אמר רב יהודה כו' וכללא הוא**. שכסף שכתוב צמחה דוקא כסף כתיב או שזיו ונ"מ דהוי כסף זורי ולא פרוטות: והרי

דינר והיינו משקלו וכו. וכן קורין בקושטעני"א להב דינר, והוא שים ומתה למשקל הנהול (בבב"ב דף 35:). הכי דכתיב שקל הוי סלע זורי, דהוא ארבעה דינרי והכא דלא כתיב שקל אלא כסף הוי דינר זורי וצבורות (בבב"ב דף 35:). כסף מדינה. שמינית של סלע זורי. שם ט"ש.

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

והרי טענה וכו'. פ"ה מדקמי שמי כסף קרא לאו דוקא קאמר כסף אלא אממונה צעלמא קפיד וכיון שלא פירש כמה לא מסרו אלא לחכמים ולא קיס להו לאצטוניה בצציר מהכי דאי קרא כסף דוקא קאמר נהי דמעיה היא מטבעה הפסומה שצצורי מיהו שמים מנא להו ומשני מה כלים שנים אף כסף שנים ומה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב כלומר שיהיו שוין שמי כסף ולאפוקי מ"מ"ד טענו שני מחטין חייב בדבולת אחת מהן לכן יאלו כלים למשהו כלומר שיחמיצו עליהן ככל שהוא ורבותינו מפרשים שהדינר הוא מטבע הפסומה שצצורי ופריך מדקמי שמי כסף שהם מעות ולא קמתי שני דהוי משמע שני דינרין ותיקן מה כלים דבר חשוב אף כסף דבר חשוב ומה כסף דבר חשוב ולידי קשה זה טובא חדא א"כ דכל כסף האמור בתורה הוא דינר היכי אמיה הן היקשא ומפיק לה הא כי אמא היקשא לאשמעינן מה כלים שנים אף כסף שנים הוא דלמא ועוד מאי קאמר מה כלים שנים דבר חשוב וכי מחט דבר חשוב הוא והא אמר לך יאלו כלים למשהו אלמא לא חשיבי מחטין ועוד בהדיא אמר התם איפכא מה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב וכסף כי אמא להך דרשא אמא עכ"ל ור"י הקשה על פי רש"י כיון דמטבע פחות שצצורי הוא מעה היכי שייך כלל למימר כיון דאפיקתיה מפרוטא אוקמיה אדינר"ה ה"ל למימר אמעה שהוא מטבע פחות שצצורי דבצלמא לקמן (דף י"ג.) דלמא כיון דאפיקתיה מפרוטא אוקמיה אדינר היינו בתר דלשכחא דפרוטא הוי שפיר כסף לגבי אמא העבריה (ו) וכיון דאפיקתיה מפרוטא דהוי כסף אוקמיה אדינר דהוי דבר חשוב אבל השמא דלמא דצצורי ליכא פרוטה אלמא מטבע פחות שלהן היינו מעה נהי נמי דאפיקתיה מפרוטא הדינר אמאי מוקמת ליה אמעה הוה לן לאוקמא ועוד קשה דפי' דלמא לאפוקי מ"מ"ד טענו שמי מחטין והוה לו

גליון הש"ס
גמ' ושל דבריהם כסף מבינה עין תכונתו דף טו ע"פ מדר"ה אמר אבי:

הנהגות הב"ח
(א) בני מפרטות מאי מנרעה: (ב) תוס' ד"ה והוי וכו' דלא קשה ולא מיה דהא אמר היקש:

מוסף רש"י
והרי טענה. שאלם טוען לחבירו קר וכן מחמיץ לך וכו' וכו' שבוטת הדינין.

והרי טענה וכו'. פ"ה מדקמי שמי כסף קרא לאו דוקא קאמר כסף אלא אממונה צעלמא קפיד וכיון שלא פירש כמה לא מסרו אלא לחכמים ולא קיס להו לאצטוניה בצציר מהכי דאי קרא כסף דוקא קאמר נהי דמעיה היא מטבעה הפסומה שצצורי מיהו שמים מנא להו ומשני מה כלים שנים אף כסף שנים ומה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב כלומר שיהיו שוין שמי כסף ולאפוקי מ"מ"ד טענו שני מחטין חייב בדבולת אחת מהן לכן יאלו כלים למשהו כלומר שיחמיצו עליהן ככל שהוא ורבותינו מפרשים שהדינר הוא מטבע הפסומה שצצורי ופריך מדקמי שמי כסף שהם מעות ולא קמתי שני דהוי משמע שני דינרין ותיקן מה כלים דבר חשוב אף כסף דבר חשוב ולידי קשה זה טובא חדא א"כ דכל כסף האמור בתורה הוא דינר היכי אמיה הן היקשא ומפיק לה הא כי אמא היקשא לאשמעינן מה כלים שנים אף כסף שנים הוא דלמא ועוד מאי קאמר מה כלים שנים דבר חשוב וכי מחט דבר חשוב הוא והא אמר לך יאלו כלים למשהו אלמא לא חשיבי מחטין ועוד בהדיא אמר התם איפכא מה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב וכסף כי אמא להך דרשא אמא עכ"ל ור"י הקשה על פי רש"י כיון דמטבע פחות שצצורי הוא מעה היכי שייך כלל למימר כיון דאפיקתיה מפרוטא אוקמיה אדינר"ה ה"ל למימר אמעה שהוא מטבע פחות שצצורי דבצלמא לקמן (דף י"ג.) דלמא כיון דאפיקתיה מפרוטא אוקמיה אדינר היינו בתר דלשכחא דפרוטא הוי שפיר כסף לגבי אמא העבריה (ו) וכיון דאפיקתיה מפרוטא דהוי כסף אוקמיה אדינר דהוי דבר חשוב אבל השמא דלמא דצצורי ליכא פרוטה אלמא מטבע פחות שלהן היינו מעה נהי נמי דאפיקתיה מפרוטא הדינר אמאי מוקמת ליה אמעה הוה לן לאוקמא ועוד קשה דפי' דלמא לאפוקי מ"מ"ד טענו שמי מחטין והוה לו

והרי טענה וכו'. פ"ה מדקמי שמי כסף קרא לאו דוקא קאמר כסף אלא אממונה צעלמא קפיד וכיון שלא פירש כמה לא מסרו אלא לחכמים ולא קיס להו לאצטוניה בצציר מהכי דאי קרא כסף דוקא קאמר נהי דמעיה היא מטבעה הפסומה שצצורי מיהו שמים מנא להו ומשני מה כלים שנים אף כסף שנים ומה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב כלומר שיהיו שוין שמי כסף ולאפוקי מ"מ"ד טענו שני מחטין חייב בדבולת אחת מהן לכן יאלו כלים למשהו כלומר שיחמיצו עליהן ככל שהוא ורבותינו מפרשים שהדינר הוא מטבע הפסומה שצצורי ופריך מדקמי שמי כסף שהם מעות ולא קמתי שני דהוי משמע שני דינרין ותיקן מה כלים דבר חשוב אף כסף דבר חשוב ולידי קשה זה טובא חדא א"כ דכל כסף האמור בתורה הוא דינר היכי אמיה הן היקשא ומפיק לה הא כי אמא היקשא לאשמעינן מה כלים שנים אף כסף שנים הוא דלמא ועוד מאי קאמר מה כלים שנים דבר חשוב וכי מחט דבר חשוב הוא והא אמר לך יאלו כלים למשהו אלמא לא חשיבי מחטין ועוד בהדיא אמר התם איפכא מה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב וכסף כי אמא להך דרשא אמא עכ"ל ור"י הקשה על פי רש"י כיון דמטבע פחות שצצורי הוא מעה היכי שייך כלל למימר כיון דאפיקתיה מפרוטא אוקמיה אדינר"ה ה"ל למימר אמעה שהוא מטבע פחות שצצורי דבצלמא לקמן (דף י"ג.) דלמא כיון דאפיקתיה מפרוטא אוקמיה אדינר היינו בתר דלשכחא דפרוטא הוי שפיר כסף לגבי אמא העבריה (ו) וכיון דאפיקתיה מפרוטא דהוי כסף אוקמיה אדינר דהוי דבר חשוב אבל השמא דלמא דצצורי ליכא פרוטה אלמא מטבע פחות שלהן היינו מעה נהי נמי דאפיקתיה מפרוטא הדינר אמאי מוקמת ליה אמעה הוה לן לאוקמא ועוד קשה דפי' דלמא לאפוקי מ"מ"ד טענו שמי מחטין והוה לו

והרי טענה וכו'. פ"ה מדקמי שמי כסף קרא לאו דוקא קאמר כסף אלא אממונה צעלמא קפיד וכיון שלא פירש כמה לא מסרו אלא לחכמים ולא קיס להו לאצטוניה בצציר מהכי דאי קרא כסף דוקא קאמר נהי דמעיה היא מטבעה הפסומה שצצורי מיהו שמים מנא להו ומשני מה כלים שנים אף כסף שנים ומה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב כלומר שיהיו שוין שמי כסף ולאפוקי מ"מ"ד טענו שני מחטין חייב בדבולת אחת מהן לכן יאלו כלים למשהו כלומר שיחמיצו עליהן ככל שהוא ורבותינו מפרשים שהדינר הוא מטבע הפסומה שצצורי ופריך מדקמי שמי כסף שהם מעות ולא קמתי שני דהוי משמע שני דינרין ותיקן מה כלים דבר חשוב אף כסף דבר חשוב ולידי קשה זה טובא חדא א"כ דכל כסף האמור בתורה הוא דינר היכי אמיה הן היקשא ומפיק לה הא כי אמא היקשא לאשמעינן מה כלים שנים אף כסף שנים הוא דלמא ועוד מאי קאמר מה כלים שנים דבר חשוב וכי מחט דבר חשוב הוא והא אמר לך יאלו כלים למשהו אלמא לא חשיבי מחטין ועוד בהדיא אמר התם איפכא מה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב וכסף כי אמא להך דרשא אמא עכ"ל ור"י הקשה על פי רש"י כיון דמטבע פחות שצצורי הוא מעה היכי שייך כלל למימר כיון דאפיקתיה מפרוטא אוקמיה אדינר"ה ה"ל למימר אמעה שהוא מטבע פחות שצצורי דבצלמא לקמן (דף י"ג.) דלמא כיון דאפיקתיה מפרוטא אוקמיה אדינר היינו בתר דלשכחא דפרוטא הוי שפיר כסף לגבי אמא העבריה (ו) וכיון דאפיקתיה מפרוטא דהוי כסף אוקמיה אדינר דהוי דבר חשוב אבל השמא דלמא דצצורי ליכא פרוטה אלמא מטבע פחות שלהן היינו מעה נהי נמי דאפיקתיה מפרוטא הדינר אמאי מוקמת ליה אמעה הוה לן לאוקמא ועוד קשה דפי' דלמא לאפוקי מ"מ"ד טענו שמי מחטין והוה לו

באחת מהן דחייב דהא צ"כ שבוטת הדינין (דף לו: ט"ז.) משמע דהך דרשא דמה כסף דבר חשוב אחי אליבא דשמואל דלרצ סבירא ליה כסף כי אמא לכפירה הוא דלמא לכן נראה לר"י כמו שפי' גסס רבותיו דדינר לא מטבע הפסומה שצצורי ומה שהקשה רש"י דאי כל כסף האמור בתורה דינר היכי אמיה היקשא ומפיקא ליה הא כי אמא היקשא לאשמעינן מה כלים שנים אף כסף שנים אמא נראה דלא קשה (ו) ליה מדי דהא אין היקש למתנה וכי היכי דגמרינן מיניה שנים גמרינן מיניה נמי דבר חשוב ומה שהקשה וכי מחט דבר חשוב הוא הא אמרי' התם לכן יאלו כלים למשהו הא נמי לא קשה דלפי' מחט יש בו חשיבות גדול שראוי לעשות בו מלאכה גדולה והא דקאמר התם יאלו כלים למשהו הן לאו דוקא למשהו אלא לאפוקי דלא בעינן שיהא הכלי שזה מעה אף שיהא שזה פרוטה ומי' חשיבות גדול יש שראוי לעשות בו מלאכה גדולה ומה שהקשה דבשבוטת גרסי' איפכא הא נמי לא קשיא מידי דהתם היינו לשמואל דלא איצטריך ליה כסף למידי אחרינא ודרש ליה התם ללמד על כלים דבעינן דבר חשוב אבל הכא אמא אליבא דרצ דמוקי כסף לכפירה ולדידיה מרתיבו דרשות נקשי מעליה שנים ודבר חשוב ומי'הו לפי' זה דלמא דצצורי ליכא מעה דהא כתיב (ויקרא טו) עשרים גרה השקל ומתגרמינן עשרים מעין אלמא היתה מעה צימי משה בכסף שבתורה ואומר ר"מ דגרה לא הוי מעה אלא משקל היה צימי משה שהיה שזה מעה וצבו עשו ממנו מטבע וקראוהו מעה:

שמתן לו שזבו כלום. ולקמיה מסיק מילתיה (ואומר וקידושי אשה ל"ג"ש מאמה העבריה נפקא ליה וכו') אלא דפרכיה גמרא ולא שנקיה לאסוקי למילתי: (ל)

והרי טענה. שאלם טוען את חבירו ומשביעין אותו אם הודה במקלמא דכתיב כי יתן וגו' ועליו כתיב אשר יאמר כי הוא זה דילפינן מינה (ב"ק דף ק.) שהמודה מקלמא ישבע דומקרב צעל הצית התם כתיב ודרשי' ליה לשבוטה: ומנן שבוטת הדינין. אינה בפחות מטענת שמי מעות כסף ופליגי זה רצ ושמואל (רצ אמר כפירה שמי כסף ושמואל אמר טענה עצמה שמי כסף ואפילו לא כפר זה אלא פרוטה או הודה צפרוטא חייב מ"מ מדקמי שמי כסף קרא לאו דוקא קפיד קאמר אלא אממונה צעלמא קפיד וכיון שלא פירש כמה לא מסרו הכתיב אלא לחכמים ולא קיס להו לרצנן לאצטוניה בצציר מהכי דאי קרא דוקא כסף כתיב נהי דמעיה היא מטבעה הפסומה שצצורי מיהו שמים מנא להו: הכי גרסי' ומה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב. שיהו שוים שמי כסף ולאפוקי מ"מ"ד התם (ט) טענו שני מחטין חייב בדבולת אחת מהן לכן יאלו כלים למשהו כלומר שיחמיצו עליהן ככל שהוא ורבותינו מפרשים שהדינר הוא מטבע הפסומה שצצורי ופירכא מדקמי שמי כסף שהן מעות ומירוצא מה כלים דבר חשוב אף כסף דבר חשוב ומה דבר חשוב הוא ולדידי קשיא היה טובא חדא א"כ דכל כסף האמור בתורה דינר היכי אמיה הן היקשא ומפיקא ליה הא כי אמא היקשא לאשמעינן מה כלים שנים אף כסף שנים הוא דלמא ועוד מאי קאמר מה כלים שנים דבר חשוב וכי מחט דבר חשוב הוא והא אמרינן התם לכן יאלו כלים למשהו אלמא לא חשיבי מחטין ועוד בהדיא אמרינן התם איפכא מה כסף דבר חשוב אף כסף דבר חשוב וכסף כי אמא להך דרשא אמא: הפרוט סלע ממונות מעשר שני. מסקנא צ"כ אומר בכל הסלע מעות כו'. ומי'הו שמעינן מינה שחילל תמילה המעשר צפרוטות על נחושת ועמה צא פרוטה בהן סלע: ומנן הכסף וקס לו. דכתיב (ויקרא כג.) ויסק חמשת כסף ערכך עליו וקס לו: שחללו על הפרוטא מחולל.

תורה אור השלם
1. כי יתן איש אל עבדו כסף או כלים לשומר וגב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנתו כו'. ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו.

דברים יד כה
3. כי יקח איש אשה ובעלה יהיה אם לא נתמזג חן בעיניו בי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר פריחת ונתן בידה ושלחה בעינו אדניה
4. וידבר אל עפרון באוני עם הארץ לאמר אך את אחיה לו שמעני נחתי כסף השקרה קח ממני ואקברה את מתי שמה: בראשית כג יג
5. אמר ר' עקיבא בעיני אדניה אשר לו יקרה והפרה לעם נבחר לא ישלם לקברה בבגדו ברה: שבות כא ה

מוסף תוספות
א. והשתא אתי קרא לגרתי דכתיב בעמה ולא כתיב דבר אבל לפי הספקא דאמרינן כסף קצוב אחי כלים לאסופי דבעינן מעה ולא כתיב ליה בפרוטא. תוס' הרא"ש.
ב. הלא פרוטה לא היה בכלל פרוטה אלא כסף דקרא הוא מעה שהווא המטבע הפחות שבצורי. שם. ג. דגרה הוא משקל קטן ישע מהם עשרים בשקל ואוקוליה לפי דרוו תרגם בכימיו הוא מטבע ששמו מעה שהיו מהם עשרים בשקל. תוס' הרא"ש.

והרי טענה וכו'. פ"ה מדקמי שמי כסף קרא לאו דוקא קאמר כסף אלא אממונה צעלמא קפיד וכיון שלא פירש כמה לא מסרו אלא לחכמים ולא קיס להו לאצטוניה בצציר מהכי דאי קרא כסף דוקא קאמר נהי דמעיה היא מטבעה הפסומה שצצורי מיהו שמים מנא להו ומשני מה כלים שנים אף כסף שנים ומה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב כלומר שיהיו שוין שמי כסף ולאפוקי מ"מ"ד טענו שני מחטין חייב בדבולת אחת מהן לכן יאלו כלים למשהו כלומר שיחמיצו עליהן ככל שהוא ורבותינו מפרשים שהדינר הוא מטבע הפסומה שצצורי ופריך מדקמי שמי כסף שהם מעות ולא קמתי שני דהוי משמע שני דינרין ותיקן מה כלים דבר חשוב אף כסף דבר חשוב ולידי קשה זה טובא חדא א"כ דכל כסף האמור בתורה הוא דינר היכי אמיה הן היקשא ומפיק לה הא כי אמא היקשא לאשמעינן מה כלים שנים אף כסף שנים הוא דלמא ועוד מאי קאמר מה כלים שנים דבר חשוב וכי מחט דבר חשוב הוא והא אמר לך יאלו כלים למשהו אלמא לא חשיבי מחטין ועוד בהדיא אמר התם איפכא מה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב וכסף כי אמא להך דרשא אמא עכ"ל ור"י הקשה על פי רש"י כיון דמטבע פחות שצצורי הוא מעה היכי שייך כלל למימר כיון דאפיקתיה מפרוטא אוקמיה אדינר"ה ה"ל למימר אמעה שהוא מטבע פחות שצצורי דבצלמא לקמן (דף י"ג.) דלמא כיון דאפיקתיה מפרוטא אוקמיה אדינר היינו בתר דלשכחא דפרוטא הוי שפיר כסף לגבי אמא העבריה (ו) וכיון דאפיקתיה מפרוטא דהוי כסף אוקמיה אדינר דהוי דבר חשוב אבל השמא דלמא דצצורי ליכא פרוטה אלמא מטבע פחות שלהן היינו מעה נהי נמי דאפיקתיה מפרוטא הדינר אמאי מוקמת ליה אמעה הוה לן לאוקמא ועוד קשה דפי' דלמא לאפוקי מ"מ"ד טענו שמי מחטין והוה לו

